

Miroslav Krleža rodio se 1893. u Zagrebu, gdje je završio pučku školu i nižu gimnaziju. Polazio je kadetsku školu u Pečuhu, a zatim poznatu vojnu akademiju Ludoviceum u Budimpešti, koju je bijegom napustio. Između prvog i drugog svjetskog rata pokretao je i uređivao razne časopise ("Plamen", "Danas", "Književna republika"). Krleža je kao novelist bio vezan za prvi svjetski rat i malograđanski rat. Zbirka pripovijedaka Hrvatski bog mars snažna je slika ratnog bezumlja i tragičnih sudbina ljudi. Osim ratne novelistike značajan je i ciklus Krležinih drama s ratnom tematikom Vučijak, U logoru. Umro je krajem 1981. godine. Ostala najveća djela su mu Na rubu pameti, Povratak Filipa Latinovicza, Zastave, Leda, U agoniji, Gospoda Glembajevi, Deset krvavih godina i drugo.

Sedam junaka ove pripovijesti živjeli su tihim, gorkim i teškim životom, te su se mučili na zemlji da opstanu. Bilo je to davne 914. za vrijeme vladavine Franje Josipa Prvog kada je bijednim hrvatskim selima i naseljima vladalo feudalno društvo. Mnoga sela su stradala od Turaka, ljudi poumirali od kolere i kuge, a samo se sijetimo katastrofe stubičke i ostalih bitaka.

Onoga nedjeljnog jutra kad je trebalo da dođe do bitke domobran Trdak Vid bio je najtužniji jer nije mogao prestati misliti na svoju djecu koju nemože ostaviti samu kod kuće. Zadnju noć otišao je na Markov trg kako bi se potužio banu kako nezna što će sa djecom. Jadniku je žena umrla nekoliko dana prije. Ništa nije mogao učiniti te je djecu ostavi kod kuće.

Pored Trdaka Vid stupao je Loborec Štef koji je bio stari frontaš te ga je rana na ramenu pekla pod remenjem koje je imao. Nije bio oženjen ni dva mjeseca kad su ga otrgli od njegove žene te ga bacili na frontu. Trebao je dobiti šest nedjelja dopusta no to su mu oduzeli. Bio je ogorčen još više kad nije bilo cipela za njega jer je bio na straži. Tražio je

narednika no uzalud nije dobio cipele. Pošto je napao narednika otputovao je na frontu da ne dođe pred vojni sud.

Tako su junaci vlakom putovali pa su u Karpatima promatrali kako su se mađarski vojnici međusobno pobili. Bilo je tiho nedjeljno jutro te su oficiri sa četama čekali zapovijed. Magla se polako spuštala, a u daljini se čuju pucnjevi topova i pušaka. Kada je stigla zapovijed o napadu vladala je nervoza. Ruska strana je na njihov napad topovima žestoko uzvratila. Zviždaljke su počele zvižditi iz sve snage, a domobranci su počeli trčati iz sve snage. Pored domobrana Lovreka Štefa trčao je Trdak Vid koji je odjednom pao na zemlju. Lovrek je mislio na najgore, te je ugledao prijatelja svog u krvi. Htio mu je pomoći ali je gospodin desetnik Pesek zaurao na njega pa je morao nastaviti s borbom. Odjednom mu se zrno zabilo u prsa, a drugo u zemlju. Mislio je na Vida i na gospodina desetnika koji se zderao na njega. Odjednom je čuo mir i tišinu. Loborec Štef mislio je na svoje pravo i u tom trenu netko je počeo pucati na njega. Onako blatan, krvav i izmoren već mu je svega bilo dosta pa se digao i počeo pucati iz svoje puške, no nije dugo.

U školi Bistrice Lesne mrtvozornik Palčić čitao ostala pisma te riješavao poslove sa papirima. Taj dan nisu samo stradali desetnik Pesek sa šest junaka, već druga i treća satnija drugog voda. Ti seljaci cijeli su život gutali čađu i smrad, ustali su iz jednog groba i sada idu tiho u drugu jamu, u nepovrat.

Knjiga Bitka kod Bistrice Lesne opisuje hrabrost i jad slavnih junaka koji su poginuli u toj bitci. Tadađer opisuje težak i siromašan život na selu. Radnja se odvija na dva mjesta i to na fronti i u Zagorju. Glavne likove čine hrabri desetnik Pesek i šest njegovih prijatelja koji su mukom umrli. Kraj knjige je jako zanimljiv, sa mnogo radnj i napetosti pa mi se zbog toga sviđa.

